

Se pregătesc pentru concurs

Membrii cercului artistic al căminului cultural „6 Martie” din comuna Frumusești se pregătesc intens în vederea celui de al IV-lea concurs pe țară al echinelor artistice de amatori de pe lângă căminele culturale.

Până în prezent, alături de corul, echipele de dansuri românești și germane, echipa de teatru și fanfara, au prezentat o serie de programe în fața țărănilor muncitori din comună.

TRAIAN GEORGESCU, coresp.

Noua premieră a Teatrului de stat Arad

Duminică a avut loc în sala „Studio” nouă premieră „Cu dragostea nu-i de glumit”, comedie muzicală de D. Dihovici și M. Sibodokoi.

La un concert al Filarmonicii din Arad

Sosisem vineri seara în Arad. Vedeam orașul pentru prima oară. Bineînțeles, căutam — ca orice nou venit într-un loc nou — să cuprind cât mai repede totul.

Dacă violciunea exuberantă și umorul Tarantelei de Marțian Negrea nu ne-au apărut sublimabile în deajuns — timpul se cerea ceva mai mișcat, formula melodică persistentă ce brăzdează plesa a apărut uneori ștersă din pricina lipsei de accente înviorătoare.

Programul concertului — condus de dirijorul Nicolae Boboc — a cuprins: „Isbuc” (Tarantela) din cele patru schițe simfonice intitulată „In Munții Apuseni” de Marțian Negrea, laureat al Premiului de Stat.

Și în orchestra a avut în evidență în chip deosebit. Pianistul Gheorghe Halmos a avut în orchestră un partener la înălțimea cerințelor partiturii care nu atribuie nicidecum ansamblului un rol de simplu acompaniator ci unul de participare activă.

Programul concertului — condus de dirijorul Nicolae Boboc — a cuprins: „Isbuc” (Tarantela) din cele patru schițe simfonice intitulată „In Munții Apuseni” de Marțian Negrea, laureat al Premiului de Stat.

Cu toată părerea frumoasă asupra orchestrei din Arad, atunci când am văzut alțișul ce anunța concertul, am fost oarecum surprins de faptul că într-un slogan program, colectivul este pus în fața rezolvării unor probleme pe care le ridică, chiar orches-

trul cu o lungă experiență, reunirea celor trei lucrări. Aceasta cu altă mal mult, cu alt șifam ce dificultăți de realizare ascunde mai ales al treilea concert al lui Barlok, plină de o scriitură simfonică evoluată, complexă.

Reușitul concert dat în seara zilei de 7 aprilie de către orchestra simfonică din Arad a fost răsplătit cu vil aplauze de către publicul, din câte pare puțin numeros care a participat.

Părăsind sala de concert mi-am pus întrebarea: cel care a lăsat să le scape o manifestare artistică atât de valoroasă, cum oare realizează frumoașe și meritele orchestrei simfonice care duce o activitate susținută pentru ridicarea culturală și artistică a orașului lor?

EUGEN PRICOPE

Utemiștii și-au analizat activitatea

Acum câteva zile în sala Sindicatului comeri și finanțe din Arad, a avut loc adunarea generală U.T.M. de la întreprinderea O.C.L. „Produce industriale”, unde s-a dezbătut darea de seamă și s-a ales noul comitet.

Utemiștii prezentați la adunare au criticat în mod principal lipsurile vechiului comitet și au propus măsuri de îmbunătățire a muncii.

Utemiștii prezentați au arătat că preocuparea pentru a se primi noi membri în organizația U.T.M. a fost nesatisfăcătoare. În decursul unui trimestru au fost primiți doar doi noi membri.

Din criticile aduse, noul comitet a tras învățăminte prețioase pentru activitatea sa de viitor.

Pe bulevardul Republicii se află și unitatea nr. 1 a O.C.L. „Aprozar”. Într-un magazin poți vedea că legumele și zarzavaturile sînt aranjate frumos.

Pe lângă muncă intensă și recunoscutul talent al lui Nicolae Boboc nu putem să nu sugerăm dirijorului să se preocupe mai îndepărtat de problema plasticității gesturilor sale care necesită o mai strinsă, o mai firească îmbinare între sulețe și precizie.

Sugerăm de asemenea ca grupul instrumentelor de suflat și percuție să fie instalat pe scenă pe un plan mai ridicat decât cel al corzilor.

IN CLISEU: tov. Iuliu Bardeuc, gestionarul magazinului fiind în primire marfa repartizată.

Necazurile celor mici

Să-i ascultăm o clipă pe ei, sint doar copiii noștri. Li s-a promis de către statul popular (chiar noi am scris acu' două săptămîni despre aceasta într-un articol de fond) că în cadrul „lunii carăteniei” se va amenaja un parc al lor pe malul Mureșului, dar pînă azi nici ceea ce a fost în anii trecuți nu s-a refăcut.

În sala Palatului cultural, azi, la orele 17,30, și la orele 20,30, primii solisti ai Teatrului de operă și balet din București: Dora Massini — soprana, artistă emerită a R.P.R., Dimi Bădescu — tenor, artist emerit al R.P.R., Mihail Arnăutu — bariton, artist emerit al R.P.R., Nicolae Răfăel — bas, artist emerit al R.P.R. vor prezenta două spectacole extraordinare cu selecții din opere.

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio azi, 17 aprilie 1956.

Programul I. Radiojurnal și buletin meteorologic orele 7. Emisiunea pentru sate — la orele 7,30. Materiale din presă — la orele 8,35. Muzică din operă — la orele 9. Emisiunea muzicală pentru copii — la orele 9,30. Noi înregistrări de muzică vocală — la orele 10,30. Muzică populară din diferite regiuni ale țării — la orele 12,15. Buletin de știri — la orele 13. Muzică instrumentală interpretată de mari solști — la orele 14,45. Muzică populară românească — la orele 15,05. Buletin de știri — la orele 15,30. Muzică populară interpretată de amatori — la orele 15,55. Muzică de Rahmaninov — la orele 16,45. Radiojurnal și buletin meteorologic — la orele 17,30. Conferință — la orele 18. Să învățăm

Energocombinat nr. 4 Timișoara (Uzina Electrică) piața Roosevelt, va ține examen pentru autorizarea instalatorilor electricieni, în ziua de 10 mai 1956. Pentru orice alte informații tovarășii interesați din raionul Timișoara se vor adresa la EC4-Serviciul UEE telefon 11-80, iar tovarășii din raionul Arad la Uzina Electrică Arad, secția UEE, telefon 22-33.

TEATRUL DE STAT ARAD prezintă în sala „Studio” miercuri 18 aprilie la orele 20: „Cu dragostea nu-i de glumit”.

TEATRUL DE MARIONETE „PRICHINDEL” prezintă joi, 19 aprilie, la orele 17: Capra cu trei iezi. Cinematografe:

„GHEORGHE DOJA”: Infidelele. Zilnic matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU”: Melodiile nemuritoare. Zilnic matineu la orele 11.

„I. L. CARAGIALE”: O noapte pe Mont Blank — Lacătul minune.

„HERBAK IANOS”: S-au cunoscut într-o țărănuță. Zilnic matineu la orele 11.

„CINEMATOGRAFUL TINERETULUI”: (fost „Timpuri Noi”). Cu prilejul aniversării a 86 ani de la nașterea lui V. I. Lenin, va rula un ciclu de filme:

17 aprilie: Pagini istorice 18-19 aprilie: Lenin în Octombrie „MAXIM GORKI” (Micălăca): Contețe Mișka. Repr. zilnic, afară de luni, la orele 7 seara, duminică la orele 3, 5 și 7, matineu la orele 11. (Miercuri și sîmbătă și la orele 5).

„SOLIDARITATEA” (Gai): Pot de nord — Holde noi. Repr. zilnic, afară de luni, la orele 7 seara; duminică la orele 3, 5, 7 și 9 și matineu la orele 11.

„ILIE PINTILIE” (Grădiște): la 20, 21 și 22 aprilie: Copiii partizanului. Repr. în zilele de lucru la orele 7 seara, duminică la orele 3, 5 și 7.

„CINEMATOGRAFUL MUNCITORESC „30 Decembrie”: la 21 și 22 aprilie: De doi bani speranță. Repr. la orele 3, 5 și 7 duminică matineu la orele 11.

COSULTAȚIE

Despre legea dezvoltării planice proporționale și planificarea economiei naționale

Oricare ar fi forma socială a procesului de producție, pentru efectuarea neîntreruptă a reproducției, fie ea simplă sau largită, este nevoie ca în cadrul economiei naționale să existe anumite proporții. Cu alte cuvinte, trebuie să existe raporturi cantitative determinate între volumul de muncă cheltuit de societate în fiecare ramură de activitate.

Fie că este vorba de o economie capitalistă sau de o economie socialistă, trebuie deci, în interesul realizării producției, ca producția socială să se desfășoare într-o anumită înălțime de proporții.

Dacă necesitatea existenței unei proporționalități în economia națională este independentă de forma socială a procesului de producție — caracterul și felul în care se realizează această proporționalitate depinde însă de forma socială, de caracterul relațiilor de producție. În condițiile capitalismului, caracterul proporțiilor este determinat de acțiunea legii valorii și a legii plus valorii, ceea ce din urmă determină scopul producției capitaliste. Proporțiile stabile în capitalism, urmăresc deci obținerea de maximum de profit cu minimum de capital avansat. De aceea, în cadrul capitalismului contemporan, asigurarea proporțiilor are loc în condițiile intensificării exploatarea și pauperizării majorității populației din țara respectivă, aservirii și jefuirii sistemului a populației din alte țări, în special din țările înapoate, ale obținerii de profituri uriașe din militarizarea economiei naționale și de pe urma răz-

boaielor. În cadrul sistemului capitalist al economiei mondiale un mîncunchi de țări produc produse industriale pentru întreaga lume capitalistă, menținîndu-se o serie de țări cu o economie dezvoltată unilateral, care constituie anexele agrare și de materii prime ale celor dinții. Este știut că o asemenea anexă agrară și de materii prime a marilor puteri imperiale este era și România în timpul regimului burghezo-moșteresc.

În capitalism, proporționalitatea necesară se realizează în mod spontan, sub formă de tendință, ca medie a unor nemurătoare oscilații. Oscilațiile prețurilor pe piață în jurul prețurilor de producție arată capitaliștilor dacă au produs prea mult sau prea puțin într-o anumită ramură. Ei îndreaptă capitalurile și largesc producția în ramurile unde prețurile, deci și ratele profitului, sînt ridicate și o restrîng acolo unde prețurile și ratele profitului sînt mai scăzute. Astfel, în rolul de regulator al producției apare legea valorii, al cărei acțiune este subordonată acțiunii legii plus valorii. Această lege duce însă totodată la creșterea anarhiei, la creșterea disproporției între tendința de largire nelimitată a producției și capacitatea de cumpărare limitată a maselor, la crize.

Proporțiile acestea stabile spon-tan, ca rezultat al unor încălcări permanente și disproporții mari care se ivesc în mod inevitabil, după cum am arătat mai sus, se rezolvă periodic prin crizele de supra-producție. Disproporțiile din economia ca-

pitalistă sînt agravate în zilele noastre și din cauza dezvoltării unilaterale a producției capitaliste ca urmare a cursei înarmării.

În socialism, altă caracterul proporțiilor și felul cum se stabilesc ele sînt fundamental diferite. Acestea sînt proporții socialiste menite să asigure satisfacerea maximă a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte. Creșterea mai rapidă a industriei față de agricultură, iar în cadrul industriei, a industriei grele față de celelalte ramuri, asigură creșterea cea mai rapidă a venitului național, a avuției naționale și a nivelului de trai material și cultural al poporului.

În economia socialistă, unde scopul producției nu mai este profitul, ci omul și nevoile lui, regulatorul producției, al proporțiilor nu mai este legea valorii, ci o lege specifică socialismului — legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale. Aceasta este o lege economică obiectivă, care acționează independent de voința și conștiința oamenilor. Ea este subordonată legii economice fundamentale a socialismului și începe să acționeze în momentul în care proprietatea socialistă la locul proprietății private asupra mijloacelor de producție. Aceasta lege cere în fiecare etapă dată anumite proporții în dezvoltarea economiei naționale, proporții care nu au caracter obiectiv. Legea dezvoltării planice pro-

porționale cere ca proporțiile să fie cunoscute de statul socialist, — proprietar al mijloacelor de producție și folositor în mod conștient. Așa dar legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale nu numai că determină proporțiile, dar exprină necesitatea și posibilitatea dezvoltării economiei pe bază de plan. Deci, în timp ce în capitalism legea valorii presupune o realizare spontană și aproximativă a proporționalității, pe baza reacțiilor pieții după ce s-a produs, în socialism legea dezvoltării planice proporționale presupune cunoașterea proporțiilor obiective necesare și ogîndirea lor anticipată în planul de dezvoltare a economiei naționale.

Legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale nu trebuie în nici un caz confundată cu acțiunea de planificare a statului, cu legea planului de stat. Acestea sînt două lucruri diferite. Planificarea prezintă ogîndirea în plan a cerințelor legii dezvoltării planice proporționale. Există toate condițiile pentru o ogîndire exactă a acestor cerințe, a proporțiilor obiective necesare, dar nu sînt excluse nici greșelile, care, ducînd la o încălcare a legii, provoacă perturbări în economia națională.

Planul de stat — rezultatul acțiunii de planificare — este și el o lege, dar nu o lege economică obiectivă, ci o lege făcută de oameni, o lege juridică, ceea ce înseamnă că îndeplinirea prevederilor lui este obligatorie. Planul exprimă politica economică a statului socialist. Aceasta politică, bazîndu-se pe cerințele legilor economice obiective are un caracter științific.

Legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale acționează numai pe baza proprietății socialiste asupra mijloacelor de pro-

ducție. În condițiile dominației proprietății private asupra mijloacelor de producție este exclusă orice planificare a întregii economii naționale, deoarece în asemenea condiții, nu economia se află în mințile statului, ci statul se află în mințile celor ce monopolizează mijloacele de producție. Producția este o chestiune privată a fiecărui producător, care urmărește nu satisfacerea nevoilor societății — ci obținerea urui câștig cît mai mare. În perioada de trecere de la capitalism la socialism, legea dezvoltării planice proporționale apare și începe să acționeze din plin în sectorul socialist. Pe această bază, activitatea de producție a întreprinderilor socialiste este supusă unei planificări directe, din partea statului.

Dar diferitele sectoare socio-economice nu sînt izolate între ele, ci sînt strîns legate, formînd un tot în cadrul economiei naționale. Cuprînzînd principalele prghiuri, de comandă, sectorul socialist este sectorul conducător. Liniile dezvoltării întregii economii naționale este determinată de legea economică fundamentală a socialismului. Deși are cîmp liber de acțiune numai în sectorul socialist, legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale nu poate limita cerințele de proporționalitate numai în cadrul acestui sector. Pentru dezvoltarea neîntreruptă, armonioasă, a întregii economii naționale, pentru asigurarea satisfacerei cerințelor legii economice fundamentale a socialismului este necesar să se asigure anumite proporții între industrie și agricultură, precum și între diversele ramuri ale agriculturii, în care vreme îndelungată domnă mîca producție de mîrfuri. Pentru a obține realizarea acestor proporții, statul democrat-popular aplică un sistem de influențare planificată a micii producții de mîrfuri, sistem

care se bazează totam pe folosirea rolului de regulator al producției, pe care îl are în acest sector legea valorii. Este vorba de un întreg sistem de stîmperii economice, rezultat din politica de colectări, contractări și achiziții, de impozite, de prețuri, de credite, care îl determină pe micul producător să producă și să vîndă statului acele produse de care statul are nevoie în mod deosebit.

Transformarea socialistă a agriculturii constituie o necesitate obiectivă, deoarece predominarea micii producții în agricultură, duce la inevitabilitatea unui ritm lent de dezvoltare a producției într-una din tîmările importante ale economiei naționale, în agricultură, constituind în același timp o frînă și pentru dezvoltarea industriei socialiste, cehid disproporții în cadrul economiei naționale. Rentabilitatea relativ scăzută, coeficientul redus de producție mîrfă agricolă în mica gospodărie țărănească nu poate să nu influențeze și asupra volumului și repartiției venitului național. Existența mică producții de mîrfuri constituie de asemenea o piedică în calea ridicării cît mai grabnice a nivelului de trai al oamenilor muncii.

În România burghezo-moșterescă, datorită proprietății private asupra mijloacelor de producție, ca regulator al producției acționa legea valorii. Ca urmare existau disproporții între industrie și agricultură, între diversele ramuri ale industriei și o repartizare irațională a forțelor de producție, etc. Astfel din cauza iraționalității repartizării a forțelor de producție, în anul 1937 peste 2/3 din industria prelucrătoare era concentrată în 8 regiuni mai importante și în 8 orașe. În celelalte părți ale țării existau numai puncte izolate în care erau întreprinderi industriale, iar în câteva regiuni industria lipsea ca

